

Nr 341.

Av herr **Mannerskantz**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1945/46.*

I proposition nr 170 beröres (på s. 291 och 292) frågan om utbyte av sju beställningar som regementskassörer av 2 klassen mot lika många befattningar av 1 klassen. De sju beställningar som här avses gälla befattningarna vid ingenjör- och trängförbanden. Såsom i detalj beskrives på nedre hälften av s. 291 och övre hälften av s. 292 i propositionen ha generalintendenten, arméchefen, civilförvaltningen samt allmänna lönenämnden och försvarsväsendets lönenämnd förordat förslaget. Nuvarande anordning tillkom på förslag av 1942 års försvarsberedning, innan man med säkerhet kunde konstatera omfattningen av kassörarbetet vid de olika förbanden. Senare har det visat sig, att särskilt vid träng- och ingenjörsförbanden arbetets omfattning blivit större än beräknat, varå exempel lämnas (nederst å s. 291).

Även departementschefen konstaterar att den av generalintendenten verkställda utredningen visar, att den nuvarande fördelningen »icke är helt rättvis med hänsyn till arbetsbörda och ansvar», men hänvisar till att större frihet bör medgivas i fråga om beställningarnas fördelning på olika förband samt avvisar förslaget med anvisning till generalintendenten att göra de omplaceringar som kunna vara betingade härav.

Det måste anses vara i hög grad otillfredsställande att tillämpa den metoden, att befattningarnas löneplacering skall ändras i takt med de skiftningar i arbetsbördan, som hittills synes vara vanlig och säkerligen alltid kommer att ske. Utbildningen för regementskassörtjänsten är lång och krävande och lika för alla aspiranterna, och det kan icke vara ägnat att befordra rekryteringen till dessa kurser, om aspiranterna veta att ett visst antal av dem som resultat av den krävande kursen hava att vänta lägre löneplacering än deras kamrater och i många fall än den de själva förut innehåft. Härav borde den slutsatsen kunna dragas, att samtliga regementskassörer placerades i UO 3. Då emellertid de ovan nämnda myndigheterna — generalintendenten begärde ändring redan år 1943 — ha förordat höjning till UO 3 blott för sju befattningar avseende ingenjör- och trängförbanden, synes det lämpligast att nu inskränka sig till detta förslag, som åstadkommer en minskning av den nuvarande orättvisan. Den av lönenämnderna förordade omprövningen av frågan om löneställningen för regementskassörerna vid samtliga försvarsgrenar kommer med stor visshet icke att härigenom föregripas.

I anledning av det ovan framförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att sju beställningar såsom regementskassörer av 2 klassen vid armén utbytas mot sju beställningar såsom regementskassörer av 1 klassen med placering i lönegraden UO 3.

Stockholm den 4 april 1945.

Axel Mannerskantz.
